

men det er blevet mig meddelt, og jeg tror, det er rigtig, at den Gang Skovriderboligen i Stenderup Skov brændte for et Par Aar siden, og Bygningen var genopbygget, lod Forstvejesnets Bygningskonsulent, eller hvad han hedder, bestille Kaffelovne i Vejle til Kul, som blev satte op i en helt ny Skovriderbolig. Der blev sat hele ti ny Kaffelovne, og det paa samme Tid, som man klager over ikke at kunne sælge Brændslet. Naar man taler om Nedgangen i Anvendelsen af vort Træ, vil jeg gerne henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa en Ting, nemlig, at der vist kunde gøres betydelig mere, end der hidtil er gjort for Anvendelsen af dansk Træ i Bygninger, som Administrationen har med at gøre. Den ærede Minister har aldeles ikke noget Ansvær for, hvad der i saa Henseende hidtil er sket; hvad jeg her fremhæver, er altsaa kun for at henlede Opmærksomheden derpaa, da det naturlig hører ind under Finansloven. Men ved Bygningen af samme Skovridergaard er det sagt mig, at der i Konditionerne stod, at dansk Træ kan anvendes; men der stod ikke, at det skal anvendes, naar det kan faas lige saa billigt som det udenlandske, og den omhandlede Skovridergaard ligger midt i en stor, af os, af Staten fremkaldt Naaletræsskov med Savværk lige uden for, saa de havde Træet saa nemt som muligt. Om der er anvendt dansk Træ, ved jeg ikke; men jeg tror, man kunde forde, at der i Konditionerne for offentlige Arbejder forlangtes, at naar dansk Materiale kan leveres lige saa billigt og godt som udenlandsk, skal det anvendes, og det skal ikke overlades til de paagældende Entreprenører ved deres Forbindelse med Købmænd og Ublandet at tage udenlandsk Træ, naar der kan anvendes dansk. Det var de Par Bemærkninger, som Betænkningen til § 2 giver mig Anledning til, og jeg henstiller til Udvalget at tage dem under Overvejelse.

Buff: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg vil gøre angaaende det Samraad, som findes omtalt i Betænkningen under Nr. 48, og som allerede er berørt af den ærede Ordsfører. Dette Samraad angaar Lønning til Dyrlæger. Det refererer sig til en Post paa Finansloven under Veterinærvesenet, der lyder saaledes: Til Lønning af Dyrlæger i de Egne, som hertil ere mest trængende, mod, at Amtsrepartitionsfondene hertil hde et lignende Bidrag, og det Bidrag, som der saa ydes hertil fra Statens Side, er 6,300 Kr. Nu oplyses det i Anledning af denne Bevilling, at den egentlig er 100 Kr. mindre i Aar end i Fjor, grundet paa, at der i Vester Torstrup

har været ansat en saadan Dyrlæge med Stats- og Amtstilskud, men at Bladsen ikke mere er besat, hvorfor Bevillingen er ind-dragen. Det foreslaas saa, at der ydes en aarlig Lønning af 150 Kr. til en ny Post ude i Ejstrup, det er, som bekendt, et Anneks til Nørre Snebe, altsaa i en mager Egn i Midtjylland. Nu tror jeg nok, at Landbruget er i høj Grad taknemlig for at saa Støtte til Dyrlæger, og det samme er jo Tilfældet her, som under Justitsministeriet, at der er en hel Del Steder baade paa Aar og andre affides liggende Steder, hvor der er Læger ansat, som altsaa saa Tilskud af Staten, fordi de paagældende Egne ikke ere i Stand til at bære den Udgift, som er nødvendig, for at de kunne saa en Læge eller en Dyrlæge ansat. Men nu vilde jeg rigtignok henstille til Ministeren, at han vil se at saa den paagældende Liste revideret; for Meningen er ingenlunde den her, at Landbruget mener, at det paa den Post faar for meget. Der kunde være Steder, hvor der kunde være Grund til at yde Støtte, hvor der nu ikke bliver ydet Støtte, og derfor er man ogsaa uden Indsigelse gaaet ind paa at bevilge den ny Post i Ejstrup; men paa den anden Side vil man nødig fra Landbrugets Side forlange noget, som er aldeles urimeligt, det kunde komme til at skade os, og derfor skal jeg henvise det høje Ting til Till. A. Sp. 625—628 i Anmærningerne, hvor der er en Liste over dem, disse Tilskud gives til. Vi se f. Eks. der, at de ude i Holbæk Amt saa Tilskud til en Dyrlæge i Nykøbing og i Sorø Amt til en i Korsør — ja, Posten er i Djeblikket ikke besat — og vi se, at deovre paa Bornholm saa Tilskud til en Dyrlæge i en By som Rønne, der i og for sig ikke er saa lille, og som har et temmelig godt Opland tæt ved sig, endvidere i Randers Amt i Øbelstoft, i Ribe Amt baade i Holsted, Ribe, Varde og Nørre Nebel, alle fire Steder Knudepunkter, f. Eks. Holsted er et meget bekendt Knudepunkt, hvor den store Landevej gaar imellem Varde og Rødding, endvidere i Ringkøbing Amt i Holstebro og i Larm, ja selv Viborg Amt i Viborg By. Jeg tror derfor, at denne Liste kan trænge til en Revision; ja, man giver endog Tilskud paa Steder, hvor det i alt Fald er mig bekendt, at der nu ikke alene er een Dyrlæge, men to Dyrlæger, og de leve meget godt begge to, den sidste har jo ikke Tilskud; men Forholdene ere saaledes, at der er Blads til to Dyrlæger. Det er jo ingenlunde Meningen med Tilskuddet, at vi paa denne Maade skulle øse Penge ud af Statskassen; jeg tror, at de kunde komme Landbruget til Gode paa visse Steder paa